

суткињама и судијама и сарадницима Уставног суда и посебно председнику Слијепчевићу за добру и угодну партнерску сарадњу и да пожелим овој Конференцији успеха, добре дискусије, богату размену искустава и Уставном суду успешан наставак рада.

4.

ТЕМАТСКИ РЕФЕРАТИ УЧЕСНИКА КОНФЕРЕНЦИЈЕ.

Радни део Конференције.

Председник Уставног суда Руске Федерације доктор В. Д. Зоркин.

Доктор Brigitte Bierlein

Потпредседница Уставног суда Аустрије.

ПОЛОЖАЈ И ПЕРСПЕКТИВА УСТАВНОГ СУДСТВА.

Историјски гледано, Уставни суд Аустрије, основан републичким уставом од 1. октобра 1920. године, био је први засебан уставни суд на свету, специјализован за уставна питања. Истовремено, односно неколико месеци раније, основан је уставни суд у Чехословачкој. Међутим, он никада није добио стваран значај. У кнежевини Лихтенштајн основан је 1921. године Уставни суд под називом „Staatgerichtshof“. Његово најважније достигнуће – моћ да се оцени уставност закона и могућност опозива у случају неуставности, била је сконцентрисана и припадала искључиво једном сасвим институционално независном суду, специјализованом за уставна питања.

На ову уставну новину суштински утицај је извршио истакнути аустријски правник и теоретичар права Ханс Келзен (Hans Kelsen). У то време, Келзенов концепт није добио већу подршку. Тек након Другог светског рата је аустријски модел уставног судства постао пример за углед прихваћен у међународним оквирима. У почетку су само уставы Италије и Савезне Републике Немачке садржали одредбе о оснивању уставних судова, а у томе су их потом следили и уставы Турске, Шпаније, Португалије и Француске. У тадашњој Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији постојала је нека врста „социјалистичког уставног судства“ од шездесетих година прошлог века, као и у Пољској и Мађарској осамдесетих година, иако је она била заснована на начелима страним природи Келзеновог концепта. Међутим, ова врста специфичног уставног судства била је квалификована да еволуира у „право“ уставно судство, као што је то био случај у државама које су наследили бившу Југославију.

Након политичких промена у Централној, Источној и Југоисточној Европи 1989. и 1990. године, пада гвоздене завесе и распада Совјетског Савеза,